

ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ

ਉੱਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ।

ਪਿਰਥਮੇ ਬਚਨ ਸਾ; ਅਰ ਬਚਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸਾ; ਅਰ
 ਬਚਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾ। ਇਹੋ ਪਿਰਥਮੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸਾ। ੧
 ਸਭ ਕੁਛ ਉਸ ਤੇ ਰਚਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ੨
 ਵਸਤੁ ਉਸ ਤੇ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਰਚੀ ਗਈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੀਉਲ ਸਾ; ੩
 ਅਰ ਉਹ ਜੀਉਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਚਾਨਲ ਸਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਨਲ ੪
 ਅਨੇਰੇ ਵਿਖੇ ਚਮਕਿਆ; ਪਰ ਅਨੇਰੇ ਨੈ ਭਿਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ੫
 ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ੬
 ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾ। ਉਹ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਆਇਆ, ਜੋ ਚਾਨਲ ੭
 ਉੱਪਰ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ; ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਤੇ ਪਤੀਜਲ। ੮
 ਸੇ ਆਪੇ ਉਹ ਚਾਨਲ ਨਹੀਂ ਸਾ; ਪਰ ਉਸ ਚਾਨਲ ਦੀ ਉਗਾਹੀ ੯
 ਵੇਲ ਆਇਆ ਸਾ। ਸੱਚਾ ਚਾਨਲ ਉਹੋ ਹੈ, ਜੋ ਜਗਤ ੧੦
 ਵਿਖੇ ਆਕੇ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਜਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਗਤ
 ਵਿਖੇ ਸਾ, ਅਰ ਜਗਤ ਉਸ ਤੇ ਰਚਿਆ ਗਿਆ; ਪਰ ਜਗਤ ਨੈ ੧੧
 ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਿਆ। ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਕੋਲ ਆਇਆ; ੧੨
 ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ। ਪਰ ਜਿਤਨੇ

੧
ਕਾਂਡ

੨

੩

੪

੫

੬

੭

੮

੯

੧੦

੧੧

੧੨

੧੬ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਪਤੀਜੇ, ਉਸ ਨੈ ਭਿਨਾਂ ਨੂੰ
 ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਕਦੂਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੇ ਓਹ ਨਾ ਲਹੂ
 ੧੭ ਤੇ, ਨਾ ਸਰੀਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਤੇ, ਨਾ ਪੁਰਖ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਤੇ,
 ੧੮ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਰ ਉਸ ਬਚਨ ਨੈ ਸਰੀਰ
 ਪਾਰਿਆ; ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ,
 ਅਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਾਸ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
 ਨੂੰ, ਜੇਹੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤੇਹਾ
 ੧੯ ਹੀ ਡਿੱਠਾ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਉਸ ਪੁਰ ਉਗਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਕੇ
 ਆਖਿਆ, ਜੇ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਬਤ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਜੇ
 ਮੇ ਮਗਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸੇ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹੋਇਆ; ਕਿੰਉਕਿ
 ੨੦ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾ। ਅਰ ਉਸ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਤੇ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ
 ੨੧ ਨੈ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ। ਕਿੰਉਕਿ ਤੇਰੇਤ ਮੂਸਾ ਦੇ ਹੱਥੀਂ
 ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਜਿਸੁ ਮਸੀਹ
 ੨੨ ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ। ਕਿਸੇ ਨੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਇਕਲੋ-
 ਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਜੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸੀ ਨੈ ਦੱਸਿਆ।——

੨੩ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਇਹ ਸਾਖੀ ਹੈ, ਜਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਜਾਜ-
 ਕਾਂ ਅਰ ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸਲਮ ਤੇ ਭੇਜਿਆ, ਜੇ ਉਸ ਤੇ ਪੁੱਛਣ,
 ੨੪ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ? ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਮੰਨ ਲਿਆ, ਅਰ ਨਾ ਮੁੱਕਰਿਆ—
 ੨੫ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੈ ਮੰਨ ਲਿਆ, ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਨਾਂ
 ਨੈ ਉਸ ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਫੇਰ ਕੀ? ਤੂੰ ਇਲਿਯਾਸ ਹੈਂ? ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ
 ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਿਆ ਤੂੰ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈਂ? ਤਾਂ
 ੨੬ ਉਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਨਹੀਂ। ਉਪਰੰਦ ਭਿਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ
 ਕਿਹਾ, ਕਿ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ? ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ
 ੨੭ ਉੱਤਰ ਦੇਇਯੇ; ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਬਤ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈਂ? ਉਸ ਨੈ
 ਆਖਿਆ, ਕਿ ਮੈਂ, ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਨੈ ਕਿਹਾ,

ਇੱਕ ਦਾ ਸਬਦ ਹਾਂ, ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ
 ਰਸਤਾ ਸਿੱਧਾ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਸੇ, ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ੨੪
 ਸਨ। ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਪੁੱਛਕੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਤੂੰ ਨਾ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ੨੫
 ਨਾ ਇਲਿਯਾਸ, ਨਾ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਿੰਉ
 ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ? ਯੂਹਨਾ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਜਲ ਨਾਲ ਬਪ- ੨੬
 ਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਤੁਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ
 ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ। ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਵਾਲਾ ਹੈ, ੨੭
 ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹੋਇਆ, ਅਰ ਜਿਸ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਡਸਮਾ ਖੁਲ-
 ਲੇ ਜੋਗ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ, ਬੈਤਅਬਰੇ ਵਿਖੇ, ੨੮
 ਜਿੱਥੇ ਯੂਹਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸਾ, ਇਹ ਸਭ ਵਿੱਥਿਆ ਹੋ-
 ਈ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਯੂਹਨਾ ਨੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਲ ੨੯
 ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਕੇ ਆਖਿਆ, ਦੇਖੋ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਲੇਲਾ, ਜੋ
 ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਪ ਚੁੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ੩੦
 ਬਾਬਤ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਸਾ, ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਸ ਮੇ ਮਗਰ ਆਉਂਦਾ
 ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹੋਇਆ, ਕਿੰਉਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾ।
 ਅਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਜਲ ਨਾਲ ੩੧
 ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਸ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਆਇਆ, ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾ-
 ਏਲ ਪੁਰ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ। ਅਰ ਯੂਹਨਾ ਨੇ ਇਹ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ, ੩੨
 ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਅਕਾਸ ਤੇ ਉੱਤਰ-
 ਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿਸ ਪੁਰ ਠਹਿਰਿਆ। ਅਰ ਮੈਂ ਤਿਸ ੩੩
 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾ; ਪਰ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ, ਜੋ ਜਲ
 ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵਾਂ, ਉਸੀ ਨੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿ ਜਿਸ
 ਉੱਤੇ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਕੇ ਠਹਿਰਦਾ ਦੇਖੇਂ, ਸੋ ਉਹ ਹੈ, ਜੋ
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਵੇਲਵਾਲਾ ਹੈ। ਸੋ ਮੈਂ ੩੪

ਦੇਖਿਆ, ਅਰ ਉਗਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਹੈ। —

੨੫ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਯੂਹੱਨਾ, ਅਰ ਦੋ ਉਹ ਦੋ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫੇਰ ਖੜੇ
 ੨੬ ਸੇ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਕੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਦੇਖੇ,
 ੨੭ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਲੇਲਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ-
 ੨੮ ਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਗਰ ਜੋ ਲਏ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੂੰਹ ਮੋੜਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ
 ੨੯ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹੋ?
 ੩੦ ਤੇ ਉਨ੍ਹੀਂ ਆਖਿਆ, ਜੋ ਰੱਬੀ, (ਅਰਥਾਤ ਜੋ ਗੁਰੂ,) ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ
 ਗਏ, ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾ, ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ
 ਤਿਸ ਦੇ ਸੰਗ ਰਹੇ; ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਗਿਆ
 ੩੧ ਸਾ। ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੱਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ,
 ਅਰ ਜਿਸ ਦੇ ਮਗਰ ਜੋ ਲਏ, ਸੇ ਸਮਝਿਓਨ ਪਤਰਸ ਦਾ ਭਾਈ
 ੩੨ ਅੰਦਰਿਯਾਸ ਸਾ। ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸਕੇ ਭਾਈ ਸਮ-
 ਝ ਉਨ ਨੂੰ ਲੱਭਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ
 ੩੩ ਖ੍ਰੀਸਟ ਨੂੰ, ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਤਿਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪਾਸ ਲੈ
 ਆਇਆ; ਅਰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਿਸਟ ਪਾਕੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਤੂੰ
 ਯੂਨਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮਝਿਓਨ ਹੈਂ; ਤੂੰ ਕੇਠਾ, ਅਰਥਾਤ ਪਤਰਸ, ਕਹਾ-
 ਵੇਂਗਾ ॥

੩੪ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਨੇ ਚਾਹਿਆ, ਜੋ ਉੱਚੇਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਜਲੀਲ
 ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਫੈਲਬੁਸ ਨੂੰ ਲੱਭਕੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ,
 ੩੫ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਤੁਰ। ਅਤੇ ਫੈਲਬੁਸ ਬੈਤਸੈਦਾ ਦਾ ਰਹਿਲ-
 ੩੬ ਵਾਲਾ ਸਾ; ਜੋ ਅੰਦਰਿਯਾਸ ਅਰ ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਗਰ ਸਾ। ਫੈਲ-
 ਬੁਸ ਨੇ ਨਾਥਾਨਾਏਲ ਨੂੰ ਲੱਭਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਬਤ
 ਮੁਸਾ ਨੇ ਤੋਰੇਤ ਵਿੱਚ, ਅਰ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਸੇ ਅਸੀਂ

ਡਿਸ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਯੂਸੁਫ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜਿਸੁ ਨਾਸਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ
 ਨਾਥਾਨਾਏਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿਆ ਕੁਛ ਭਲਿਆਈ
 ਨਾਸਰੇ ਤੇ ਉਪਜ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਫੈਲਬੁਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਆ
 ਦੇਖ। ਜਿਸੁ ਨੇ ਨਾਥਾਨਾਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਲ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖ- ੪੧
 ਕੇ, ਉਸ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖਿਆ, ਦੇਖੋ, ਸੱਚਾ ਇਸਰਾਏਲੀ, ਜਿਸ
 ਵਿੱਚ ਛਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਥਾਨਾਏਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ੪੮
 ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ? ਜਿਸੁ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਡਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿ
 ਉਸ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਫੈਲਬੁਸ ਨੇ ਤੈ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਾਂ ਤੂੰ ਫਗੂ- ੪੯
 ਜ਼ੀ ਦੇ ਬਿਰਛ ਹੇਠ ਸਾ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਨਾਥਾਨਾਏਲ ਨੇ
 ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰੱਬੀ, ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਂ,
 ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੈਂ। ਜਿਸੁ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ੫੦
 ਆਖਿਆ, ਕਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਲਈ ਇਮਾਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਜੋ
 ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਫਗੂਜ਼ੀ ਦੇ ਬਿਰਛ ਹੇਠ ਦੇਖਿਆ? ਤੂੰ ੫੧
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇਖੇਂਗਾ। ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾ
 ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਕਾਸ ਨੂੰ
 ਖੁਲਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪਰ ਚੜ੍ਹਦੇ
 ਅਰ ਉੱਤਰਦੇ ਦੇਖੋਗੇ ॥

ਅਤੇ ਭੀਜੇ ਦਿਨ ਜਲੀਲ ਦੇ ਕਾਨਾ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਆਹ
 ਸਾ, ਅਤੇ ਜਿਸੁ ਦੀ ਮਾਤਾ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਸੁ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ੨
 ਸਿੱਖ ਬੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸੇ। ਅਤੇ ਜਾਂ ਵੈਨ ਘਟ ੩
 ਗਈ, ਤਾਂ ਜਿਸੁ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ੪
 ਵੈਨ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਜਿਸੁ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਜ਼ੀਮਤ, ਮੇਰੇ
 ਨਾਲ ਤੈ ਨੂੰ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਸਮਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ।
 ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਉਹ ੫
 ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਆਖੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ। ਅਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਨ ੬

੪੧
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦
 ੫੧
 ੨
 ਕਾਂਡ
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬

੧ ਦੀ ਗੀਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੱਥਰ ਦੇ ਛੇ ਮੱਟ ਉੱਥੇ ਪਰੇ ਹੋਏ ਸੇ, ਜੋ ਹਰੇਕ
 ਵਿੱਚ ਦੋ ਯਾ ਤਿੰਨ ਮਲ ਜਲ ਪੈਂਦਾ ਸਾ। ਜਿਸੁ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,
 ੨ ਮੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲ ਭਰੋ। ਸੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਮੱਟ ਡਕਾਡਕ ਭਰ ਦਿੱਤੇ।
 ੩ ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੁਲ ਕੱਢੋ, ਅਰ ਸਭਾ ਦੇ ਸਰ-
 ੪ ਦਾਰ ਪਾਹ ਲੈ ਜਾਓ। ਸੇ ਉਹ ਲੈ ਗਏ। ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਭਾ ਦੇ
 ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਉਹ ਜਲ, ਜੋ ਵੈਨ ਬਲ ਗਿਆ ਸਾ, ਚੱਖਿਆ,
 (ਅਰ ਮਲੂਮ ਨਾਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਚਾਕਰ,
 ੧੦ ਜਿਨਾਂ ਨੈ ਉਹ ਜਲ ਕੱਢਿਆ ਸਾ, ਜਾਲਦੇ ਸੇ,) ਤਾਂ ਸਭਾ ਦੇ
 ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੋ ਹਰ ਮਨੁੱਖ
 ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਛੀ ਵੈਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਰ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਪੀ ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ
 ਮਗਰੋਂ ਮਾੜੀ; ਪਰ ਤੈਂ ਅੱਛੀ ਵੈਨ ਹੁਲ ਤੀਕਰ ਰੱਖ ਛੱਡੀ ਹੈ।
 ੧੧ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਸਾਨੀ ਜਿਸੁ ਨੈ ਜਲੀਲ ਦੇ ਕਾਨਾ ਵਿਖੇ ਵਿਖਾ-
 ਲੀ, ਅਰ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ; ਅਰ ਉਸ ਦੇ
 ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਸ ਪੁਰ ਪਤੀਜ ਕੀਤੀ।

੧੨ ਉਸ ਤੇ ਪਿੱਛੋਂ, ਉਹ ਅਰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾ-
 ਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਫਰਨਾਹੁਮ ਨੂੰ ਗਏ; ਪਰ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ
 ਦਿਨ ਨਾਰਹੇ।—

੧੩ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾ ਦਾ ਪਰਬ ਨੇੜੇ ਸਾ; ਅਤੇ ਜਿਸੁ
 ੧੪ ਯਹੂਸਲਮ ਨੂੰ ਗਿਆ। ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ, ਅਰ
 ਭੇਡਾਂ, ਅਰ ਕਬੂਤਰਾਂ ਦੇ ਬੇਚਲਵਾਲਿਆਂ, ਅਤੇ ਸਰਾਫਾਂ ਨੂੰ
 ੧੫ ਬੈਠੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਨੈ ਰੱਸੀ ਦਾ ਕੋਰੜਾ ਬਲਾਕੇ
 ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ, ਭੇਡਾਂ ਅਰ ਡੰਗਰਾਂ ਸਲੇ, ਮੰਦਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ;
 ਅਤੇ ਸਰਾਫਾਂ ਦੀ ਰੋੜ੍ਹ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਰ ਤਖਤੇ ਉਲਟਾ
 ੧੬ ਸਿੱਟੇ; ਅਤੇ ਕਬੂਤਰ ਬੇਚਲਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਨਾਂ
 ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਲੈ ਜਾਓ; ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬੁਪਾਰ ਦਾ